॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतो वृत्वा। अत्यंतिष्ठदृशाङ्गलम्॥ पुरुष एवेद ५ सर्वम्। यद्भूतं यच भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहंति॥ एतावानस्य महिमा। अतो ज्याया ईश्च पूर्रुषः। पादौं ऽस्य विश्वां भूतानिं। त्रिपादंस्यामृतं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः। पादौँऽस्येहाऽऽभंवात्पुनः। ततो विश्वड्यंकामत्। साशनानशने अभि॥ तस्माँद्विराडंजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यंरिच्यत। पुश्चाद्भूमिमथौ पुरः॥ यत्पुरुषेण हविषां। देवा यज्ञमतंन्वत। वसन्तो अस्याऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शुरद्धविः॥ सप्तास्यांऽऽसन् परिधर्यः। त्रिः सप्त स्मिधं कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबंधून् पुरुषं पृशुम्॥ तं युज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमंग्रतः। तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये॥ तस्माँचज्ञार्थ्सर्वहृतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पुशू इस्ता इश्वेत्रे वायव्यान्। आरण्यान्ग्राम्याश्च ये॥ तस्माँ द्यज्ञार्थ्सर्वहुतंः। ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दा ५सि जिज्ञिरे तस्मात्। यजुस्तस्मादजायत॥ तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चोभयादंतः। गावों ह जज्ञिरे तस्मांत्। तस्मांज्ञाता अंजावयः॥ यत्पुरुषं व्यंदधः। कृतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किर्मस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते॥ ब्राह्मणौंऽस्य मुखंमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः। ऊरू तदंस्य यद्वैश्यः। पुद्धाः शूद्रो

अंजायत॥ चन्द्रमा मनंसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत॥ नाभ्यां आसीदन्तरिंक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समेवर्तत। पद्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रौत्। तथा लोका ५ अंकल्पयन्॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंर्णं तमसस्तु पारे॥ सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरंः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते॥ धाता पुरस्ताद्यमुंदाज्हारं। शुक्रः प्रविद्वान् प्रदिश्रश्चतंस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इह भंवति। नान्यः पन्था अयंनाय विद्यते॥ यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥ अद्भः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकर्मणः समवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदर्धद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानुमग्रे॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भंवति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय॥ प्रजापंतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजार्यमानो बहुधा विजायते। तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदिमेच्छन्ति वेधसंः॥ यो देवेभ्य आतंपति। यो देवानां पुरोहिंतः। पूर्वो यो देवेभ्यों जातः। नमों रुचाय ब्राह्मये॥ रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा असन् वशें॥ हीश्चं ते लक्ष्मीश्च पल्यौं। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षंत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मंनिषाण। अमुं मंनिषाण। सर्वं मनिषाण॥

॥ॐ शान्तुः शान्तुः शान्तिः॥

Begin generated on April 9, 2024